

48. Rallye Campingu a Caravaningu SACC Camping Belá – Nižné kamence

O víkendu 17. – 19. 06. 2016 jsme se sešli na dalším setkání karavanistů a turistů v Kempu Belá - Nižné Kamence.

Jelikož to máme nejdál, přijeli jsme už ve čtvrtek v poledne a obsadili místo pro ostatní posádky. Odpoledne jsme zajeli do Rajeckých Teplíc. Krásné termální lázně Aphrodite jsme navštívili před čtyřmi lety a moc se nám tam líbilo. Proto jsme se tam chtěli podívat ještě jednou.

V pátek foukal silný vítr, pršelo a tak jsme se na procházku vydali až po obědě. Na doporučení organizátorů jsme se jeli podívat na Jánošíkovi diery. Prošli jsme se krásnou přírodou přes můstky a žebříky. Zvolili jsme kratší trasu, abychom se včas vrátili do kempu, kde se už zabydleli ostatní účastníci z našeho klubu.

Sešlo se nás celkem šest posádek: Vaňurovi sen., Hadačovi, Pšenícovi, Perničtí, Zbyněk Vaňura (tentokrát přijel osamoceně bez Milušky) a my, Vídeňští. Tentokrát jsme v nejvyšším počtu. Jeli s námi všichni tři synové a Frantíkova přítelkyně Pavlínka. Jelikož jsme vyměnili karavan za menší – pro čtyři, tak část naší posádky musela spát ve stanu. ☺

V sobotu ráno jsme se auty, ve složení Perničtí, Hadačovi, Vídeňští a Zbyněk, přesunuli do Bieleho potoka, kde jsme začali náš výstup na Malý Rozsutec. Prošli jsme Jánošíkovými dierami a pokračovali dále krásnou krajinou až do sedla Medzirosozsutce. Po odpočinku a malém občerstvení jsme se rozdělili. Sabina s Ladou se rozhodly za náš klub zdolat Velký Rozsutec.

My ostatní pokračujeme dále na Malý Rozsutec. Z pohledu zespodu se zdá, že se tam snad ani vylézt nedá, ale nakonec jsme zjistili, že za pomoci lan a řetězů je výstup docela rychlý a zhruba na půl hodiny stojíme na vrcholu ve výšce 1343 m nad mořem. Pokochali jsme se krásným rozhledem a po odpočinku a společné fotografii, jsme pomalu zahájili sestup druhou stranou dolů. Sestup byl horší než cesta nahoru. Postupně jsme sestupovali do údolí. Z vrcholku se zdálo, že na parkovišti, kde jsme zanechali auta, budeme za chvíli, ale trvalo nám to přes dvě hodiny. Tondovi Hadačovi asi v půli cesty začalo zlobit koleno a tak ocenil Hančiny hole. Nakonec jsme se ale dostali všichni v pořádku do cíle.

František a Lenka Vídeňští

Dvě posádky, Pšenícovi a Vaňurovi sen se v sobotu vypravily do 30km vzdálené Vychylovky, kde se nachází muzeum Kysuckej dědiny – Skanzen Vychylovka a historická lesní úvratě železnička, která v minulosti sloužila ke svážení dřeva. Téměř 11 km dlouhá železnička je v současnosti národní kulturní památkou Slovenska.

V sobotu a neděli má jezdit souprava s historickou parní lokomotivou, ale neměli jsme štěstí, porucha vyřadila parní stroj a tak nás táhl naftový traktor – i to byl zážitek. Projeli jsme část skanzenu a vystoupali jsme do jeden a půl úvratě, kde jsme se setkali s drezinou, která projíždí celou zachovalou tratí v délce dvou hodin.

Na zpáteční cestě jsme se stavili ve Staré Bystrici, kde je krásně upravený Rinec sv. Michala Archanjela s největší dřevěnou sochou ve Slovensku a první Slovenský orloj s atomovými hodinami. Srdcem orloje je tzv. astroláb, tedy ciferník s astronomickými údaji. Orloj odbíjí každou celou hodinu v čase od 8.00 do 22.00 a při odbíjení se proměňuje 7 slovenských světců. Bohužel tuto atrakci jsme neviděli, neboť jsme spěchali zpět do Belé, aby Pšenícovi stihli procházku Jánošíkovými dírami a já avizovanou rozmluvu se zástupcem organizátorů 20. Dahlie Rallye. Není všem dnům konec – my se ještě někdy vrátíme.

Tomáš a Hanka, Zdeněk, Marie, Zdeněk.

V neděli ráno Hadačovi, Perničtí, Pšenícovi a Zbyněk se auty přesunuli do Nezbudské Lúčky, kde je již čekali pltníci. Mikrobusem jsme byli dovezeni do místa startu Balcerová, kde jsme se „napltili“, abychom absolvovali 7 km plavbu strečnianskou úžinou na řece Váh, která je nejdelší řekou Slovenska. Měli jsme asi štěstí na plťaře, protože po celou dobu plavby, která trvala 1 hodinu, ústa nezavřel a poutavým a vtipným výkladem nám přiblížil veškeré zajímavosti po dobu plavby. Splavovaný úsek patří mezi nekrásnější na Váhu. Meandry a peřeje se klikatí v průsmyku Malé Fatry. Z pltě jsme obdivovali zříceninu Starého Hradu, nejznámější plťové překážky skálu Margita a Besná, volavky, podpluli jsme dva železniční mosty a plavbu jsme ukončili pod hradem Strečno. Z pltí nás zaujala zajímavá stavba na kopci nad Nezbudskou Lúčkou a jelikož jsme měli čas, tak jsme se tam vydali. Je zde postavena [Koliba panoráma](#), odkud je krásný rozhled na klikatící se Váh pod Strečnem a nedalekou automobilku KIA. Komplex tvoří krásná stylová kruhová restaurace a výstava veteránů z doby totality. Ani na děti se nezapomnělo. Ty si mohou pohladit několika týdenní selátka, nechat se vyfotit s pávem nebo pštrossem, podívat se do perníkové chaloupky, zkontrolovat spícího vlka v posteli, který sežral babičku Červené karkulce, spočítat, zda Sněhurka má těch trpaslíků opravdu sedm, povozit se na kolotoči, pokusit se otočit si chaloupku na kuří nožce k sobě a vydovádět se na dětských atrakcích. Opravdu zajímavé místo, o kterém málokdo ví. V kempu už následoval jen oběd, krátká procházka do MINIZOO a odjezd domů.

Zbyněk Vaňura